

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 14/06

Meditaties:

Deze meditatie staat ook online op <https://youtu.be/nJNRNQInV7Y>

God heeft oogsthulp nodig

Meditatie door Ds. Stefan Gradl, Mechelen-Zuid
Zondag 14 juni 2020, 1e zondag na Trinitatis

Welkom en bemoediging

Van harte welkom in deze erdienst. We vieren hem, ieder in zijn huis of appartement, en toch verbonden met elkaar - met de andere gemeenteleden van Vilvoorde, Mechelen-Noord, Mechelen-Zuid en Leuven -, en verbonden met God.

Onze hulp is in de Naam van de Heer,
die hemel en aarde gemaakt heeft,
die trouw houdt tot in eeuwigheid
en niet laat varen het werk van zijn handen.

Kyriegebed

Heer, U roept ons állen op
om uw Boodschap te gaan verkondigen.
Wij rekenen er vaak op dat anderen dat wel zullen doen.
Wij blijven liever stil.
Daarom vragen wij u: Heer, ontferm U.

Christus, U bent zonder onderscheid naar álle mensen toe gegaan,
bij voorkeur zelfs naar mensen
die om één of andere reden aan de rand stonden van de maatschappij.
Wij lopen liever met een boog om hen heen.
Daarom vragen wij U: Christus, ontferm U.

Heer, ook al is in ons leven niet alles rozengeur en maneschijn,
we hebben het toch goed:
wij hebben een dak boven ons hoofd, we hebben eten en drinken, we leven in vrede en
veiligheid.
Vele andere mensen op deze aarde kunne daar helemaal niet op rekenen.
Omdat we het vaak als vanzelfsprekend vinden
dat we van alles hebben, vragen wij U: Heer, ontferm U.

God van barmhartigheid,
leer ons kijken naar de wereld met uw ogen. Amen.

Schriftlezing: Matteüs 9: 35 - 10: 8

Jezus trok rond langs alle steden en dorpen, hij gaf onderricht in de synagogen, verkondigde het goede nieuws over het koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal. Toen hij de mensenmenigte zag, voelde hij medelijden met hen, omdat ze er uitgeput en hulpeloos uitzagen, als schapen zonder herder. Hij zei tegen zijn leerlingen: 'De oogst is groot, maar er zijn weinig arbeiders. Vraag dus de eigenaar van de oogst of hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen.'

Daarop riep hij zijn twaalf leerlingen bij zich en gaf hun de macht om onreine geesten uit te drijven en iedere ziekte en elke kwaal te genezen.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 14/06

Dit zijn de namen van de twaalf apostelen: als eerste Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Andreas, Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en zijn broer Johannes, Filippus en Bartolomeüs, Tomas en de tollenaar Matteüs, Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Taddeüs, en ten slotte Judas Iskariot, die hem zo uitleveren.

Deze twaalf zond Jezus uit, en hij gaf hun de volgende instructies: 'Sla niet de weg naar de heidenen in en bezoek geen Samaritaanse stad. Ga liever op zoek naar de verloren schapen van het volk Israël. Ga op weg en verkondig: "Het koninkrijk van de hemel is nabij." Genees zieken, wek doden op, maak mensen die aan huidvraat lijden rein en drijf demonen uit. Om niet hebben jullie ontvangen, om niet moeten jullie geven!'

Lied: Neem mijn leven, laat het, Heer (NLB 912: 1+2+5+6)

1. Neem mijn leven, laat het, Heer,
toegewijd zijn aan uw eer.
Maak mijn uren en mijn tijd
tot uw lof en dienst bereid.	2. Neem mijn handen, maak ze sterk,
trouw en vaardig tot uw werk.
Maak dat ik mijn voeten zet
op de wegen van uw wet.
5. Neem mijn wil en maak hem vrij,
dat hij U geheiligd zij.
Maak mijn hart tot uwe troon,
dat uw heil'ge Geest er woon'.	6. Neem ook mijne liefde, Heer,
'k leg voor U haar schatten neer.
Neem mijzelf en voor altijd
ben ik aan U toegewijd.

Overweging

Gemeente van Jezus Christus,

Eerlijk gezegd vind ik dat de bijbeltekst vanmorgen een beetje tegenvalt. Ik vind hem niet echt spannend. Je hebt bijbelteksten die echt boeiend zijn, je bent benieuwd hoe het verhaal afloopt, je moet blijven lezen tot je het weet. Deze tekst vanmorgen daarentegen hoort daar niet bij. Hij is eerder een beetje saai. Maar alleen op het eerste gezicht. Want als je preciezer kijkt, vallen een paar dingen op. En opeens wordt onze tekst toch interessant, spannend zelfs.

Het eerste wat mij opvalt, is reeds het begin. Want daar zit een spanning in. Iets wat eigenlijk niet bij elkaar past. Ik moet erover nadenken om het te snappen. Ik bedoel het volgende: Matteüs vertelt dat Jezus langs alle steden en dorpen rondtrekt en iedere ziekte en elke kwaal genas. En de volgende zin is: 'Toen hij de mensenmenigte zag, voelde hij medelijden met hen.' En ik snap het niet: ze zijn toch allemaal genezen, iedere ziekte en elke kwaal zijn weg. Wat wil je nog meer? Zijn de mensen nog steeds niet gelukkig?

Neen, blijkbaar niet. De mens is meer dan lichaam alleen. Er is meer dan gezondheid alleen. Ook de ziel heeft genezing nodig. De mensen zien er uitgeput en hulpeloos uit, als schapen zonder herder. De mensen hebben nog iets anders nodig, noem het hoop, oriëntatie, geborgenheid.

En daarom zendt Jezus zijn leerlingen uit. Hij zegt tegen ze: 'De oogst is groot, maar er zijn weinig arbeiders. Vraag dus de eigenaar van de oogst of hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen.'

Dat is weer zoiets wat ik niet snap. Welke oogst? En wat moeten de leerlingen doen? Oogsten? Werken? Bidden? Ik moet nadenken over deze zin. En ik begrijp hem zo: Jezus verkondigt dat het koninkrijk van God nabij is gekomen. Gods nieuwe wereld is al begonnen. Onzichtbaar is zij aanwezig. Maar soms wordt ze ook zichtbaar. Als Jezus zieken geneest of wonderen doet. Op dat moment wordt Gods nieuwe wereld zichtbaar, tastbaar, voelbaar.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 14/06

Gods nieuwe wereld is er al. Ze is er al om ons heen. Onzichtbaar, meestal tenminste. Je moet haar alleen nog pakken, zoals je iets opraapt wat op de grond ligt. Je moet alleen nog de oogst binnenhalen.

En daarvoor heeft God als het ware oogsthulp nodig. Mensen die anderen erop wijzen dat er meer is dan de wereld die je ziet. Dat er nog een andere wereld bestaat, Gods nieuwe wereld. Een wereld waarin God onvoorwaardelijk van mensen houdt en waarin mensen in vrede en liefde met elkaar leven. Een wereld waarin hoop is, oriëntatie, geborgenheid.

Jezus stuurt deze oogst arbeiders de wereld in. Twaalf leerlingen. Twaalf apostelen. Een apostel is eigenlijk een gevolmachtigd vertegenwoordiger. In de tijd van Jezus kon een generaal een apostel zenden om in zijn naam een vredesbestand te sluiten. Een man kon zich officieel verlossen met een meisje via een apostel die in zijn naam een bindende overeenkomst sloot. Een apostel treedt op met een volmacht. Een woord van de apostel is als een woord van wie hem zendt. En Jezus benadrukt dat: 'Hij gaf hun de macht om onreine geesten uit te drijven en iedere ziekte en elke kwaal te genezen.' Jezus draagt zijn macht over op hen.

Je kunt ook zeggen: ze zijn ambassadeurs. Een ambassadeur treedt op namens zijn land, namens zijn regering. De Belgische ambassadeur vertegenwoordigt de Belgische koning, de Belgische regering, België. Jezus stuurt de twaalf de wereld in, als ambassadeurs van God.

En wij vandaag, in Leuven, Vilvoorde, Mechelen en de andere dorpen en steden van onze regio? Wie of wat zijn wij?

Wij christenen zijn opvolgers van de eerste twaalf apostelen. Ook wij zijn ambassadeurs van God. Ook wij zijn geroepen om mee te oogsten. Wij zijn geroepen om erop te wijzen dat er meer is dan de wereld die je ziet. Dat er nog een andere wereld bestaat, Gods nieuwe wereld. Een wereld waarin God onvoorwaardelijk van mensen houdt en waarin mensen in vrede en liefde met elkaar leven. Een wereld waarin hoop is, oriëntatie, geborgenheid.

En weer is er iets wat ik moeilijk kan begrijpen. Ambassadeur, dat klinkt heel plechtig. Ambassadeurs, dat zijn hoge pieten, hooggestelde personen. Past dat op ons? Is dat niet te hoogdravend? En Jezus gaf aan zijn apostelen toen de macht om iedere ziekte en elke kwaal te genezen. Zo gaat dat niet altijd en overal, niet bij ons in ieder geval. Ambassadeurs van God, is dat niet té plechtig? Wij zijn maar kleine mensen, kwetsbaar, met onze twijfels en vragen. En wij zijn ambassadeurs van God? Apostelen? Wij moeten de oogst binnenhalen?

Maar ook de apostelen toen beleefden hun grenzen. Hun beperkingen. De gebrokenheid van het bestaan. De twaalf apostelen toen moesten ervaren dat het soms niet lukte om zieken te genezen. De apostel Paulus had een kwetsbare gezondheid, en een paar andere gebreken. En ook Jezus zelf kwam soms op plaatsen en in situaties waar er weinig of geen ruimte was om zijn werk te doen. Jezus zelf was kwetsbaar: een kind in een kribbe, een stervende aan het kruis.

We zijn ambassadeurs van God niet ondanks onze kwetsbaarheid, maar omdat we kwetsbaar zijn. Ik denk aan twee oudere dames in de gemeente waar ik ooit proponent was. De ene troostte de ander omdat haar man net overleden was. Ze vond de gepaste woorden. Maar de reden om die ze de gepaste woorden vond, was dat ze haar ervaring deelde. Ook haar man was al overleden. Ze wist hoe het aanvoelde om een dierbare te verliezen. Juist door haar kwetsbaarheid kon ze de ander steunen en troosten.

Juist omdat we kleine mensen, kwetsbaar, met onze twijfels en vragen, zijn we ambassadeurs van God.

Amen.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 14/06

Lied: O grote God, die liefde zijt (NLB 838: 1+2)

1. O grote God die liefde zijt,
o Vader van ons leven,
vervul ons hart, dat wij altijd
ons aan uw liefde geven.
Laat ons het zout der aarde zijn,
het licht der wereld, klaar en rein.
Laat ons uw woord bewaren,
uw waarheid openbaren.

2. Maak ons volbrengers van dat woord,
getuigen van uw vrede,
dan gaat wie aarzelt met ons voort,
wie afdwaalt met ons mede.
Laat ons getrouw de weg begaan
tot allen die ons verre staan
en laat ons zonder vrezen
de minste willen wezen.

Voorbeden

Goede God,
Ook vandaag is de oogst groot
en zijn er weinig arbeiders.
Daarom bidden we vol vertrouwen tot U, God,
de Heer van de oogst.

Wij bidden om mannen en vrouwen
die anderen op de been helpen,
die vermoeide medemensen nieuwe energie geven
die steun geven aan wie steun nodig hebben.

Wij bidden om mannen en vrouwen
die, in het spoor van de apostelen,
zich ten dienste stellen van uw boodschap
en hoop geven in onze moeilijke wereld.

Wij bidden om mensen met diepgang,
om mensen met een luisterend oor,
die in staat zijn om goede krachten te mobiliseren,
om mensen die willen omzien naar elkaar.

Wij bidden voor uw kerk op aarde:
laat haar een plaats zijn waar mensen
hoop, oriëntatie en geborgenheid vinden.

Wij bidden voor allen
die het moeilijk hebben,
voor de eenzamen,
de zieken,
de stervenden,
mensen die rouwen om iemand die hun dierbaar was.

In de stilte brengen we voor u wat ons hart beweegt.

(...)

We vragen U, goede God: verhoor ons gebed!

Amen.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 14/06

Slotlied: Vervuld van uw zegen (NLB 425)

Vervuld van uw zegen gaan wij onze wegen
van hier, uit dit huis waar uw stem wordt gehoord,
in Christus verbonden, tezamen gezonden
op weg in een wereld die wacht op uw woord.
Om daar in genade uw woorden als zaden
te zaaien tot diep in het donkerste dal,
door liefde gedreven, om wie met ons leven
uw zegen te brengen die vrucht dragen zal.

Zegen

Ga in deze week met de zegen van onze God,
wetende dat God met u is
in vreugde en verdriet, in licht en donker, in tijd en eeuwigheid.

De Heer zegene u en behoede u!

De Heer doe zijn aangezicht lichten over u en zij u genadig!

De Heer verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede!

